

1 Stanoví zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu z ekonomických, rodinných nebo společenských důvodů omezení pro dědění nemovitostí, některých podniků a jiných zvláštních druhů majetku nacházejících se v tomto členském státě nebo na něj mají dopad?

Ano, existují pravidla, která omezují nebo ovlivňují dědění některých druhů majetku.

V OBČANSKÉM ZÁKONÍKU

Čl. 1476 odst. 1 písm. a) a článek 1485 občanského zákoníku (*Código Civil*) stanovují, že poživací právo a věcné právo užívání a bydlení jsou věcná práva, která ze zákona zanikají smrtí jejich držitele.

Články 2103-A a 2103-B občanského zákoníku upravují dědění ze zákona: pozůstalý z manželů má při dělení majetku přednost, pokud jde o právo na bydlení vztahující se k domácnosti dotyčné rodiny a právo užívat její obsah, s výhradou určitých podmínek stanovených v občanském zákoníku.

V OBCHODNÍM ZÁKONÍKU

Článek 184 obchodního zákoníku (*Código das Sociedades Comerciais*) stanoví, že pokud společník veřejné obchodní společnosti zemře, potom v případě, že stanovy neupravují tuto situaci jinak, zbývající společníci nebo společnost musí vypořádat příslušnou hodnotu s nástupcem, na něhož přešla práva po zemřelém, s výjimkou případu, kdy se rozhodnou společnost zrušit a oznámí to dědicovi do 90 dnů od data, kdy se o úmrtí společníka dozvěděli. Pozůstalí společníci však mohou v podnikání společnosti pokračovat s nástupcem zemřelého, pokud nástupce poskytne svůj výslovný souhlas.

Článek 225 obchodního zákoníku stanoví, že smlouva o společnosti s ručením omezeným může stanovit, že pokud některý ze společníků zemře, jeho podíl nesmí přejít na nástupce zemřelého, a rovněž může přechod podmiňovat splněním určitých požadavků.

Pokud v důsledku takové dohody nepřejde podíl na nástupce zesnulého společníka, společnost o něj musí snížit základní kapitál, nabytí tento podíl nebo povolit nabytí tohoto podílu jiným společníkem či třetí stranu; pokud není žádné z těchto opatření provedeno do 90 dnů poté, co se kterýkoli z ředitelů dozvěděl o úmrtí partnera, bude se mít za to, že dotyčný podíl přešel na nástupce.

Podle článku 469 a 475 obchodního zákoníku se stejný systém uplatňuje i v případě smrti společníka v komanditní společnosti.

Podle čl. 252 odst. 4 obchodního zákoníku nesmí být řízení společnosti s ručením omezeným předmětem dědictví v případě úmrtí, a to ani ve spojení s podílem ve společnosti.

PRÁVNÍ RÁMEC PRO ZBRANĚ A STŘELIVO

Článek 37 právního rámce pro zbraně a střelivo (*Regime Jurídico das Armas e Munições*), schváleného zákonem č. 5/2006 ze dne 23. února 2006, stanoví, že zdědit jakoukoli řádně přihlášenou zbraň v případě úmrtí lze pouze na základě povolení národního ředitele PSP (*Polícia de Segurança Pública* (státní policie)), které lze získat podle výše uvedeného právního předpisu.

Aktualizovaná verze občanského zákoníku je k dispozici v portugalské jazyce na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

Aktualizovaná verze obchodního zákoníku je k dispozici v portugalské jazyce na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

Právní rámec pro zbraně a střelivo, schválený zákonem č. 5/2006 ze dne 23. února 2006, je k dispozici v portugalské jazyce na adrese:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo.

2 Použijí se tato zvláštní pravidla podle práva tohoto členského státu pro dědění výše uvedeného majetku nezávisle na právu rozhodném pro dědění?

Odpověď je kladná v případě zániku poživacího práva a věcného práva užívání a bydlení, jakož i pravidel stanovených v zákoníku společnosti a v právním rámci o zbraních a střelivu uvedeném výše, v důsledku úmrtí.

Tento závěr vyplývá rovněž z ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. h), k) a l) nařízení (EU) č. 650/2012.

Odpověď je záporná v případě dědění ze zákona podle článků 2103-A a 2103-B občanského zákoníku.

Výše uvedená odpověď však nemá vliv na odlišný výklad soudů.

3 Existují podle práva tohoto členského státu zvláštní postupy pro zajištění souladu s výše uvedenými zvláštními pravidly?

V občanském zákoníku existují pravidla, která v případě zahájení dědického řízení přiznávají pravomoci správy dědictví a která pomáhají zajistit dodržování zvláštních pravidel uvedených výše.

Občanský zákoník stanoví následující postupy a zásady:

Pokud je dědictví stále neúčinné – jinými slovy, bylo zahájeno řízení, ale dědictví dosud nebylo přijato nebo prohlášeno za dědictví, které má připadnout státu, jelikož na něj nikdo nevznese nárok – potom nástupci, jimž mají připadnout vlastnická práva (podle článku 2047), nebo vykonavatel pozastaveného dědického řízení (podle článku 2048) mohou zajistit správu majetku v případě, že by odklad těchto opatření mohl způsobit škodlivé účinky.

Po přijetí dědictví přechází správa dědictví na správce pozůstalosti (podle článků 2079 a 2087).

Správce pozůstalosti může dědice nebo třetí osoby požádat, aby majetek, který má být spravován, předali, a může proti nim vznést žaloby, jež mají za cíl převzetí majetku nebo jejich vystěhovávání, aby tak přispěl k navrácení položek, které jsou v jejich správě (viz článek 2088), nebo toto navrácení zajistil.

Správce pozůstalosti může inkasovat pohledávky z dědictví, pokud by jejich splacení mohlo být ohroženo zpožděním, nebo pokud je jejich splacení dobrovolné (viz článek 2089).

Dědic navíc může vznést nárok na dědictví, a požádat tak o soudní uznání své způsobilosti dědit a vymoci si navrácení veškerého majetku, který je předmětem dědictví, nebo jeho části, od osob, jež mají tento majetek v držení jakožto dědicové nebo na základě jiného právoplatného nároku, nebo dokonce bez právoplatného nároku (viz článek 2075).

POZNÁMKA

Informace obsažené v tomto informačním listu nejsou vyčerpávající ani závazné pro kontaktní místo, soudy nebo jiné subjekty a orgány. Přestože jsou pravidelně aktualizovány, informační listy nemusí obsahovat všechny změny právních předpisů, a proto nepředstavují náhradu za prostudování znění platných právních předpisů.

Poslední aktualizace: 14/10/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.